

مجتبی قزوینی خراسانی

او پس از بازگشت از عتبات به محضر آیت الله سید موسی زرابادی که شوهر خواهر او بود...

ولادت : 1318ق

محل ولادت: قزوین

وفات : حدود 1386ق

محل دفن: مشهد

محل تحصیل: قزوین، مشهد، قم، نجف

اساتید: حضرات میرزا مهدی غروی اصفهانی، آقا ضیاءالدین عراقی، شیخ عبدالکریم حائری و...

استاد عرفان: سید موسی زرابادی قزوینی

شاگردان: محمدرضا حکیمی، میرزا علی اکبر معلم دامغانی و...

تالیفات: بیان الفرقان (در 5 جلد) رساله ای در معرفت نفس و ...

او پس از بازگشت از عتبات به محضر آیت الله سید موسی زرابادی که شوهر خواهر او بود. رسید و در راه کسب علم باطن

افتاد. ایشان با بهره مندی کامل از شعب مختلف علوم معقول و منقول و اسرار علوم محتجبه و کمال پذیری با عبادات و ریاضات

شرعی در شمار بزرگان علم باطن درآمد. وی از ستون های مکتب تفکیک محسوب می شود.

از 1347ق. به تدریس و تربیت طلاب و فاضلان در حوزه علمیه مشهد پرداخت و قریب چهل سال بدین مهم اشتغال داشت .

روش تدریس ایشان در حکمت و فلسفه نشان دهنده راه تفکر اجتهادی در مقام تعقل بود. او نقد فلسفی را به اوج خود

رسانید.

یکی از شاگردان ایشان نقل می کند : ایشان بسیار کم خواب و کم خوراک بود و شب های ماه رمضان از غروب تا طلوع آفتاب

نمی خوابید و بر بیداری بین الطلوعین اصرار داشت .

کرامات بسیاری از ایشان نقل شده است که حکایت از قدرت روحی وی دارد . از خود ایشان نقل است که می فرمود: در زمان

رضا شاه از صحن مطهر امام رضا علیه السلام عبور می کردم ، دیدم پیرمردی نشسته قرآن می خواند که نشسته ای و آن را

می خوانی ؟ از این کتاب چه کاری برمی آید؟ من از دیدن این منظره و توهین بزرگ به قرآن کریم چنان عصبانی شدم که فوری

جلو رفتم و گفتم : چرا این کار را کردی ؟ الان به تو می فهمانم که از این کتاب چقدر کار ساخته است . این را گفتم و آیه ای را

از دلم خطور دادم . هنوز نخوانده بودم که مردک دستش را به دلش گرفت و گفت : وای الان می میرم ، دستم به دامنت نجاتم

بده ! اشاره ای کردم ، دردش رفع شد و فوری از آنجا رفت .